

בראתי יצר הרע ובראתי

תורה תבלין

A Sharei Tefillah Publication

שבת קודש פרשת ואתחנן - שבת נחמו

SHABBOS PARSHAS VESCHANAN - SHABBOS NACHAMU

ט'ז מנחם אב תשנ"ח 8, 1998 AUGUST

לכל זמן ועת

מנחה/הדלקת נרות - 7:48*	שקיעה/יום השבת - 8:04
זמן קריאת שמע/מ"א - 8:54	צאת הכוכבים/מעריב - 8:54
זמן קריאת שמע/גר"א - 9:30	לשיטת רבינו תם - 9:16

*מי שמדליק מוקדם (7:00), אין לאחר מזמן עצם קבלת השבת (משיאמר מזמור שיר) - בערך 7:25

מדעת עליון

ויאמר ה' אלי רב לך אל תוסף דבר אלי עוד בדבר הזה וגו' (ג-כו)
רבותינו מבארים המקרא על פי הנאמר **בזהר הקדוש**, שקבלה היתה למשה שכל תפילה שיאמר בה פעמיים "נא", תתקבל. לכן אצל מעשה מרים אמר משה "ק-ל נא רפא נא לה", ונתקבלה תפילתו. אף כשרצה להכנס לארץ החל לאמר "אעברה נא" בכוונתו להשלים ולומר פעם נוספת "נא". לכך הפסיקו הקב"ה ואמר לו "אל תוסף דבר אלי עוד בדבר הזה", כלומר, להזכיר פעם נוספת התיבה "נא".

ועדיין יש להבין, מפני מה הוצרך הקב"ה למונע ממנו לסיים תפילתו? הרי אם הקב"ה רוצה להענות לו, אזי גם בפעם אחת "נא" די, ואם לאו, מה יועיל אם יאמר פעם שניה?

אלא אמרו בשם הגר"א **מוילנא זצ"ל** שגם ענין התפילה הוא חוק המוטבע בטבע העולם, וכך קבע הקב"ה בעולמו שתפילה תהא נשמעת ובכוחה לקרוע גזירות בהנהגת הבריאה. לפיכך, כיון שלא רצה הקב"ה לשנות את הטבע, באי קבלת תפילתו, לא הניח לו לסיימה.

ושננתם לבניך ודברת בם וכו' (ו-ז)

אמרו חז"ל בגמ' יומא "ודברת בם - בם יש לך רשות לדבר ולא בדברים אחרים. דבר אחר, ודברת בם - עשה אותם קבע ולא ארעי ע"כ". וצריך עיון בזה, דבתחילה משמע "ודברת בם - ולא בדברים אחרים" - היינו בדברים

וכתבתם על מזוזות ביתך ובשעריך וגו' (ו-ט)

The Torah presents the commandment of *Mezuzah* and tells us that the *Parshah* of *Shema* should be written on the door and gate posts.

The **Meam Lo'az** explains that *Hashem* commanded that we place the *Tefillin* on our arm and head and the *Mezuzos* on our doors. Just as a person does not forget to eat because if he does he will die, similarly, when a person wants to remember something important, he may tie a string around his finger to remind himself. *Hashem* commands us to do things so that we will not forget the *Mitzvos*, since they are the vital nourishment for our souls. Therefore, the *Mitzvos* of *Tefillin* and *Mezuzah* were given to us so that we should always remember to do the *Mitzvos* and keep *Hashem's Torah* properly and completely.

הלכה ברורה בענין קריאת שמע

We read in the *Parshah* of *Krias Shema*. There are many applicable *Halachos* regarding *Krias Shema*.

One is required to be מקיים the *Mitzvah* of שחרית של קריאת שמע during the first quarter of the day (Six hours), beginning from השחר. בדיעבד, if one did not recite *Shema* during this time, he may do so until a third of the day (eight hours), but after this time he should only read the actual *Parshiyos* of *Shema* and not the *Berachos* immediately before and after. However, it is considered a מצוה מן המובחר - a special *Mitzvah* whose reward is great - to say כ"ש כותיקין - during the moments before actual sunrise, in order to end off the ברכת ק"ש right at the החמה when one says the *Shemona Esrai*.

One should recite the *Shema* with extreme care and concentration, to say each word clearly and to hear one's own words. One should not make any kind of motioning with his hands, mouth or eyes during *Krias Shema*. However, in the event where he must for the sake of a *Mitzvah*, one should wait until the second *Parshah* of שמע to do so.

If one was required to pause in the middle of *Shema* from ישראל שמע until until כימי השמים על הארץ - to use the bathroom or for an אונס, etc. - if he waited the length of time that he could have recited the entire *Shema*, he must return to the beginning and say the entire *Shema* over once again

For information, sponsorship or dedications, call 914-362-4380.

health and allow you to learn with even greater zeal."

The young man looked at the *Chiddushei Hari*"m and with eyes filled with innocence and תמימות, he quietly replied, "Rebbe, please don't think that it was due to my extreme diligence that I stayed up the entire night in the *Bais Hamedrash*. The truth of the matter is that last night I was indeed learning in the *Bais Hamedrash* and when I was about to close my *sefer* and return home for the night, I noticed that a man had laid himself out on the bench and had fallen asleep. The problem was, that the corner of my shirt had come undone and was tucked underneath the sleeping man's head. I was afraid that if I moved or attempted to pull out my shirt from under his head, he would awaken and I would be responsible. So I decided to remain in my place the entire night until he awakened.....

TORAH GEMS

ואתחנן אל ה' בעת ההיא לאמר וגו' (ג-כג)

The *Medrash* tells us that *Moshe Rabbeinu* davened 515 *tefillos* which corresponds to the *gematriyah* of the word "ואתחנן". The *Pnei Yehoshua* in *Gemarah Berachos* calculates for us the entire חשבון: *Rashi* writes that *Moshe* thought that after his conquest of סיחן ועוג, the vow that he would not enter *Eretz Yisroel* would be nullified. It would seem, therefore, that *Moshe* never even began davening about this issue until after this time, when he addressed *Bnei Yisroel* publicly, which according to the גמי בבא was on the 15th day of *Av*.

Explains the *Pnei Yehoshua* that from ט"ו באב until the day *Moshe* died on אדר ז', was a total of 200 days (This is figured according to the schedule patterns of the months - 4 months are "full", 30 days, and 3 months of 29 days, plus the 7 days in *Adar*). If one were to daven 3 times each day, the total comes out to 600 *Tefillos*. On *Shabbos*, though, one does not make personal requests in his *Tefillah*, so we remove the 29 *Shabbosos* and are left with 172 days and 516 davenings. However, since we know that *Hashem* did not converse with *Moshe* at night, on the day of itself, *Moshe* could have only davened twice about this issue. It comes out, then, that *Moshe* davened 515 *Tefillos* from the day he said the words "ואתחנן" until the day he died on אדר ז' after *Minchah*.

אחרים כלל וכלל לא, ואחר כך משמע שדברים אחרים מותרים, רק שלא יעשה אותם קבע אלא ארעי. ועוד קשה, הרי לא ניתנה התורה למלאכי השרת, ואיך אפשר לאדם שלא ידבר דברים אחרים לצורך חיים ופרנסה? וכתב על זה אחיו של הגר"א, ר' אברהם רגולר בספרו מעלות התורה, שאכן נראה שלשון "ודברת בס" סובל ב' פירושים: האחד ל' דיבור ממש, והב' מלשון הנהגה, כגון הכתוב "ידבר עמים תחתינו" (תהילים מז-ד), וכוונת הקרא "ודברת בס" היא שינהיג עצמו בכל הנהגותיו ע"פ התורה. וזהו שאמר הכתוב "בשבתך בביתך ובלכתך בדרך". כלומר, "בשבתך בביתך" היינו בעסקיך בביתך, ואף "בלכתך בדרך" לעסקיך, שאז ודאי הטרדות גדולות, גם בזמנים ההם לא תפרוק מעליך עול התורה. ועל ידי כך, תקיים האדם "ודברת בס" - הן בפה והן במחשבה ובהנהגה, כדי שינהוג אף ורק על פי התורה.

מעשה אבות....סימן לבנים

ונשמרתם מאד לנפשותיכם וכו' (ד-טו)

The story is told that in the village of Gur, home of the great dynasty of *Chasidei Ger*, the *Rebbe R' Yitzchok Meir ZT"L*, the "*Chiddushei Hari*"m", came to the *Bais Hamedrash* bright and early in the morning, as was his usual custom, and noticed one of the younger *Chassidim* sitting and fervently learning with great *Hasmadah*. After a while and further studying the young man's face, the *Rebbe* realized that the *Chassid* had not just recently come to the *Bais Hamedrash* to learn, but had actually been awake the entire night. The tired lines were etched on his face as was the apparent exhaustion, however, the young man went on swaying and learning continuously.

The *Rebbe* made his way over to the *Chassid* and in hushed whispers said to him, "My dear *Chassid*, why do you sit here the entire night and restrain yourself from sleeping? The *Torah* clearly tells us ונשמרתם מאד לנפשותיכם - *Take good care of your souls*, which is a clear indication that a person must watch over his health and body, which will then allow him to take extra care of his soul and spiritual well-being." The *Rebbe* then added, "It is clear that you require rest in order to preserve your